

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Páris Ödön*

Cím: *A szegénység pusztítja a fővárosi bizottsági tagok sorait*

Forrás: *Magyarország*

Bn
(Hely)

1927. 9. 29.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1927"

Személy

Helyezés

352. osz. "1927"

A szegénység pusztítja a fővárosi bizottsági tagok sorait

Az állam, a törvényhatóság és az önállóságért küzdő tanács elkeseredett harca Budapest uralmáért

(A Magyarország tudósítójától.)
A főváros benyújtotta 200 millió pengő körül mozgó költségvetését s ha ezt aranykoronára átszámítjuk, akkor kiderül, hogy a békebeli pénzügyi kereteket nemcsak elértük, hanem már túl is szárnyaltuk. A pénzügyi tanácsnok sietett kijelenteni, hogy a főváros háztartásával mindenki meg lehet elégedve.

Valóban Budapest olyan nagy vagyoni objektumok fölött rendelkezik, hogy kétségtelenül gazdag városnak lehet nevezni.

Ilyen körülmények között a legújabb összeférhetetlenségi bejelentés úgy hatott, mint a villámcsapás, mert a hirtelen fellobbanó világhírűség olyan sebekre irányította a figyelmet, amelyeket eddig sikerült eltitkolni.

Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy az egyik bizottsági tag azzal vádolta meg a másikat, hogy piaci árusoktól — kimondott szegény emberektől — 20 pengőket kapott, hogy érdekükben eljárjon. Ha a vád igaz, — amit természetesen alaposan meg kell vizsgálni, — akkor nemcsak a kérdésnek morális oldaláról van szó, hanem elővillan a valóság a maga leleplezett meztelenségében.

Hát olyan nagy a szegénység, hogy egy bizottsági tag elért pozícióját, eddigi eredményeit kockáztatja meg, még csak nem is nagy ellenszolgáltatásokért, hanem lehetetlen kis összegekért?

Azok mögött, akik bekerültek a fővárosi közgyűlésbe, nemcsak politikai mult állott, hanem gazdasági önállóságukat is már megalapozták. Ma bizony nagyon sok törvényhatósági bizottsági tag anyagi nehézségekkel küzd, mint talán mindenki a nagy pénzügyi válságban. Sokan veszedelmet látnak abban, hogy

a megválasztot embereknek egzisztenciális érdekei összeütközésbe kerülhetnek azzal a meggyőződéssel, amelyhez a választópolgárok irántuk megnyilvánult bizalma miatt ragaszkodniuk kell.

Egy-két eset volt a multban, amely igazolja azt, hogy mindez nem elmélet, hanem a szomorú valóság.

Az egyik törvényhatósági bizottsági tag évtizedek óta szerepet játszott a fővárosi közéletben. Megkapott minden elismerést és kitüntetést, ami az ilyen működésért jár és néhány hónappal ezelőtt mégis kénytelen volt lemondani a városatyaságáról. Mindenféle pletyká-

kat beszéltek ezzel kapcsolatban, ami azonban senkit sem érdekelt, a tény az, hogy

eltávozott, mert a megélhetéssel kellett küzdenie és helyet csinált egy olyan embernek, aki egy egész gazdasági osztály érdekeit akarja a közgyűlésen védeni.

A kommun utáni időkben nagyon nagy szerepet játszott egy szélsőjobb oldali politikus. Amikor bekerült a törvényhatóságba, az egész Wolff-párt nagyon sokat várt tőle. Eleinte szerepelt is, később azonban lassankint visszavonult. Ma kikötött az egyik fővárosi intézmény alig 2-2% millióval dotált apró állásában, lemondott bizottsági tagságáról, nem akar tudni a politikáról, dolgozik, hogy meg tudjon élni.

A baloldali pártok nagy lelkesé-

déssel választottak be a törvényhatóságba egy előkelő volt városi főtisztviselőt. Sokat reméltek kétségen kívül nagy tudásától, elismert tapasztalatától, ellenben néma ember maradt, a nagy összezsápokban csak megfigyelő volt, végül otthagya a nem neki való teret, és abban a kis munkakörben, amelyet a városnál újra bízottottak neki, a régi kedvvel, a régi ambícióval dolgozik.

Ezek a kiáltó példák, de még na-

gyon sok megszívlelendő eset van és nehogy csak a fekete színeket vegyük észre, bizony

akadnak olyan nemesen gondolkodó s a közügyekért lelkesedő bizottsági tagok is, akik elvont és magasztos problémákról tanácskoznak a városháza épületében és ha kimennek a kapun, nem tudják, hogy lesz-e otthon rendes ebéd vagy vacsora?

Magától értetődik, hogy a törvényhatóság a maga egészében minden tekintetben hozzáférhetetlen, viszont struccpolitika lenne, ha ezeket a jelenségeket nem vennék észre. Ezzel szemben kétségtelenül erősen áll a főváros legfőbb vezetőisége.

Távol áll tőlünk az, hogy ne helyeseljük a legmesszebbmenő módon a főtisztviselők anyagi függetlenségét, de az kétségtelen, hogy a multban ezzel ellentétben inkább a törvényhatóság dicsekedhetett. Ma

a polgármester fizetése havi 50 millió korona.

Kétségtelenül Amerikában fizetik legjobban a városok irányítóit,

Budapest nagyságának körülbelül Cleveland városa felel meg, itt a polgármester fizetése havi 1000 dollár, tehát

a gazdag Amerikában csak 20 millióval fizetnek többet, mint nálunk.

Az alpolgármesterek jövedelme havi 35 millió korona, a tanácsnoké havi 25 millió korona. Ezek mindenesetre olyan összegek, amelyek a legteljesebb anyagi függet-

